

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek

N°. 68.

14. Czerwca 1822.

Wiadomości krajowe.

Uwiedomienie

od C. K. Rządu krajowego.

Okulista krajowy Potako w s k i przy-
szedł do Jasła dnia 16go bieżąc. miesiąc
i na dniu 18. t. m. otworzył tamże Instytut le-
czenia chorych na oczy; przeto wzywają się
nimiejszóm nie tylko Dominia Cyrkuln Jasiel-
skiego, ale także poblizsze Dominia Cyrkulów
ociennych, jeżeliby im bliżey do Jasła iak do
miasta Cyrkuln swego było, aby swoich cho-
rych na oczy, którzy wylęczoneymi być mogą,
zaczawszy od 18. b. m. najdolęj do 2. Lipca
z. b. do Jasielskiego C. K. Urzędu Cyrkulowe-
go, albo też prosto do wspomnionego Okulisty
odszli. W owych zaś przypadkach, w któ-
rych wylęczenie chorującego na oczy wątpli-
wości podpada, lepiey jest, przed odesłaniem
tegoż zasięgnąć rady u Doktora lub Chyurga,
aby daremnie nie posyłać chorego.

Z Lwowa. — Nayaśnieyszy Pan, po-
wiąwszy wiadomość, iż JW. z Hrabów Ja-
łtonowskich Hrabina Skarbkowa, wraz
z małżonką Rady Gubernialnego Lwowskiego,
JW. z Hrabów Castiglioni, Baroni, przez
wielki tydzień sumę: 56 Cz. Złt. w złocie,
16 robli srebnych, 65 ZR. 42 kr. w mon. h.
i 436 ZR. 19 kr. W. W. zebraty i ten dochód
dla szpitalu sióstr miłosierdzia we Lwowie,
dla ubogich chodzących po domach i dla insty-
tuta ubogich ofiarowały, raczyt obiedwom da-
wom za czynu tak ludzki, osobnemi listami Mi-
nisteryalnemi swoje naywyższe upodobanie o-
kazamid.

Dzień 10. Czerwca roku bieżącego zakon-
czył się w tutejszey Stolicy przyjemnym dla o-
bca i serca widokiem. Damy składające Towa-
zystwo Dobroczynności, mianowicie: JW. Zo-
fya Hrabina Skarbkowa, JW. Konsyliarzowa
Baroni, i JW. Teressa Hrabina Kom-
zowska, czynnie w tym celu działając przy-
wiodły do skutku zamiar wystawienia na teatrze
publicznym tutejszym przez amatorów sztuki

drammatycznej dwóch Komedyi w Polskim i
jedney w Niemieckim ięzyku, przeznaczając do-
chód w dwóch trzecich częściach na wsparcie
szpitala tutejszego pod dozorem Sióstr Mił-
sierdzia, iedną zaś trzecią część zostawiając
do równego podziału domowi edukacyjnemu
tutejszemu pod dozorem Sióstr Miłosierdzia i
szpitalowi Rozdolskiemu pod zarządzeniem
tegoż Zgromadzenia Sióstr miłosierdzia zosta-
jącym; podług tego prawidła dochód z repre-
zentacyi wspomnioney do kassy Towarzystwa
Dobroczynności weszły (po odrąceniu wszel-
kich równego podziału wydatków) w kwocie Czer-
wonych Złotych 109 w złocie, 60 Złt. Ryń.
monetą konwencyyną, na reszcie w Walucie
Wiedeńskię 1,143 Złt. Ryń. 40 kr. podzielony
i iak należało wręczony został. Wszystko się
przyłożyło do oświecenia tego wieczora: z-
gromadzenie liczne, oświecenie łóz, ozdobna
wystawa sztuk wspomnionych, a naywięcej nie-
płonne powzięta nadzieia, iż i w latach na-
stępnych szpitale mogą się spodziewać podob-
nego wsparcia, i ugruntowane przekonanie o
zasłudze zgromadzenia, które (w wieku, w któ-
rym mało kto o tak świętym obowiązku pamię-
tać raczy) dobiłto się we Francyi o sposob-
ność niesienia pomocy dla zapowietrzonych w
Barcellonie, niosąc w ofierze staranie a na-
wet i życie z przyjęciem szlubów zakonnych
temu celowi poświęcone.

Z Wiednia d. 4. Czerwca. — Na 23cię-
ciągnięciu lotterii na dawniejsze obligacyie dłu-
gu Stanu, od których procent papierami się
płaci, w skutku naywyższego patentu z d. 21.
Marca 1818. na d. 1. b. m. zaszłóm, wycią-
gnięto rząd Nru. 36.

Rząd ten zawiera obligacyie Bankowe 5
procentowe od Nru. 26,172 aż do Nru. 26,988,
których wartość kapitału 994,047 ZR. 20 kr. a
prowizyie według znížoney stopy 24,851 ZR.
11 kr. wynoszą.

Rurs Wiedeński z d. 4go Czerwca: Obligacyie
długu Stanu 5 procentowe w M. R. 773/4. — Obli-
gacyie na pożyczkę do wygranania przez losy z r. 1820.

za 100 ZR. M. K. 1181/2. — Obligacyje na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. R. 98 1/8. — Certyfikaty na pożyczkę z r. 1821, za 100 ZR. w M. K. — Kurs na Augsburg za 100 Kurr. — Uso. — Moneta konwencyjna za 100, 250. — Akcye bankowe, jedna po 718 7/10 M. R.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północny.

Otrzymało nareszcie w Anglii oczekiwane już od niejakiego czasu gazety Północno-Amerykańskie. Dowiadujemy się z nich o ważnych uchwałach Kongressu względem nowych Południowo-Amerykańskich Rzeczypospolitych. Uchwała pierwsza opiewa: »Izba Reprezentantów zgadza się ze zdaniem Prezydenta wyrażonem w poselstwie jego z d. 8. Marca; Stany Zjednoczone uznają niepodległość owych Południowo-Amerykańskich Prowincy, które swoją niepodległość ogłosiły i takową ieszcze w tęg chwili rzeczywicie posiadają. Druga uchwała poleca Wydziałowi Przychodów i Wydatków wniesienie bilu na oddanie do wolnego zarządzania Prezydentowi Summy, któraby jednak 100,000 dollarów (50,000 duk.) nie przenosiła, dla przyprowadzenia do skutku tego uznania, przez wysłanie dyplomatycznych agentów. Co się tycze zniesienia handlu niewolnikami, Senat uchwalil nadanie Prezydentowi władzy pełnomocney, by z jednym lub kilkoma Mocarstwami morskich Europejskich w takie wszedł układy, któreby ów obrzydły handel zniszczyć zdołały. — Zdano także przed Izbą Reprezentantów sprawę względem stanu marynarki i postępu w budowie okrętów wojennych (od lat sześciu, (od tego czasu wyznaczał akt kongresu rocznie po 1,000,000 dollarów na pomnożenie siły morskiej). To zdanie sprawy udziela następującego wykazu: W Washingtonie zbudowano i uzbroiono okręt liniowy, *Kolumbus*; zbudowano także w tym porcie trzy inne okręty liniowe, *Ohio*, *Północną Karolinę* i *Delaware*, iakoteż fregate, *Potomac*. W porcie Portsmouthskim w *New-Hampshire* znajduje się prawie całkiem ukończony jeden okręt liniowy, jedna fregata w *Filadelfii*, a jedna w *Nowym Yorku*. Na warsztacie w *Gosport*, w *Wirginii*, okręt jeden liniowy jest już do połowy ukończony; z warsztatu *Bostońskiego* niebawmie jeden spuszczone zostanie; poczyniono także przygotowania do zbudowania okrętu liniowego w *Bostonie*, jednej fregaty w *Portsmouth*, a jednej w *Filadelfii*. W tym ostatnim porcie znajdują się wszystkie materiały potrzebne na zbudowanie liniowego okrętu; równie w *Washingtonie*, *Bostonie* i *Norfolk*

na trzy fregaty. Sprowadzono na wystawienie 2 parowych baterie potrzebne dębowe i inne budownicze drzewo iako i 2 machin parowych do *Norfolku*, a na jedną takową baterie do *Washingtonu*.

Hiszpania.

Z Madrytu d. 8. Maia. — Na posiedzeniach Stanów d. 2., 3. i 4. b. m. odbywały się obrady względem wydatków na Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Skarbu. Zdano także sprawę o mizernym stanie handlu i o bardzo ograniczonej opiece, iako Rząd daie okretom kupieckim, które codziennie prawie są wystawione na rozboie korsarzy. — Następnie niektórzy członkowie Stanów domagali się od Ministrów raportu o buntach w *Katalonii*. *Pan Canga* popierał to żądanie, dodając, iż wypadki tego rodzaju częściej zdarzały się w granicach Francuzkich, niż gdzieindziej. Minister Spraw Wewnętrznych uwiadomił o wypadkach w *Katalonii* i doniósł, że bandy tajemnych buntowników rozprószone zostały i że nakazał ogłosić tam prawo wojskowe. Zabrał potem głos *P. Galliano* i mocno poważał na wszystkie niepotrzebne zapytania, które zostały na zgromadzeniu Stanów czynione. Bywał; oświadczył, iż główne zaręczenie swobod narodowych, polega na odpowiedzialności Ministrów. »Ale (rzekł), gdzie można u nich odpowiedzialność tę znaleźć, kiedy osoby w czele narodu będące, są niezdatne do rządzenia.« — Słowa te sprawiły wielkie wzruszenie i kilku członków przywołano do porządku.

Z raportu Ministra Spraw Wewnętrznych zdanego na posiedzeniu Stanów nadzwyczajnych dnia 3. b. m., okazuje się, iż liczba wiochrzycieli w *Katalonii*, nie jest większa niż 400. Na czele ich są *Misas* i *Montaner*. Podpułkownik *Arango* zbit ich zupełnie, po czem schronili się do gór *Pirenejskich*. Po między tymi buntownikami, znajdowało się 30 Szwajcarów i 20 żołnierzy z milicji, a pomiędzy zabitemi znaleziono także Francuz.

Pan Canga podał Stanóm projekt do prawa względem wystawienia Panteonu Narodowego, w którymby chowano zwłoki zasłużonych w oyczyźnie mężów. Koszta na wystawienie tego, mają być zbierane ze składek w całym Królestwie. Podług tego projektu księciót *S. Tomasza* w *Madrycie* ma być na ten cel obrócony, a w nim mają być chowane ciała znakomitych członków Stanów, tudzież chorągwie odebrane nieprzyjaciółom.

Z powodu oddalenia ze służby pewnego Oficiera za to, iż był synem rzeźnika, posta

nowiły Stany, iż żaden Hiszpań z powodu przed-
szego swiego rzemiosła, nie może być po-
zbawiany urzędu, do którego konstytucyynie na-
był prawa.

Artykuł 2gi projektu o prawach dzie-
dziców, przez Ministrów ganiący, przyjęty zo-
stał większością 88 kresek przeciwko 44. Jest
on najważniejszy z całego prawa; stanowi bo-
wiem, iż posiadacze dóbr, chcący używać praw
dziedzictwa własności prywatnych, winni są o-
kazać tytuły nabycia, a inaczej dobra ich sta-
ną się własnością skarbową. Artykuł ten uczy-
ni wielkie zamieszanie w stanie posiadania,
iż mało tylko Grandów okazać może żądane
dokowody. Dziwną jest rzeczą, iż Pan Sawe-
dra, brat Xięcia Rivas, popierał ten projekt,
przez który w znaczney części ogromny swój
maątek utraci. — Przyjęto potem artykuły 3ci
i 4ty podanego projektu.

Wielka Brytania i Irlandya.

Z Londynu d. 17. Maia. — Zbiera się
szybko składka na wsparcie biednych Irlandczy-
ków. Oficerowie i żołnierze kilku pułków,
ofiarowali znaczną ilość pieniędzy. Podobnie
uczynili służący wielu Panów. W Dublinie
zaczęto także iść za przykładem Anglii dla za-
ratowania nieszczęśliwych złomków. Gazety
Irlandzkie wychwalają czułość Anglików, za-
pewniając, iż dobroczynność ich tkwić będzie
w sercu wszystkich Irlandczyków.

Z Londynu d. 18. Maia. — Król nasz
był niedawno na teatrze Drurylane, gdzie
publiczność z wielkim zapętem przyjęła.
Xięże York siedział w łoży razem z Monar-
chy. Wiele osób musiało odejść, nie mogąc
znaleźć miejsca. Wczoraj wieczorem zaszczy-
cił Król obecnością swoją teatr Coventgar-
den, gdzie uczyniono wielkie przysposobienia
na przyjęcie jego.

Onegday przybył tu Xięże Duński Chry-
styan z małżonką swoją, a chcąc prywatnie
bawić, stanął w najętym domu i nie przyjął wy-
porządkowanych dla niego pokoiów w zamku.

Onegday towarzystwo szkolne Angielskie
i Irlandzkie odprawiło tu coroczne zgromadze-
nie swoje w łoży wolnych mularzy, pod prze-
wodnictwem Xięcia Sussex. Pomiędzy zna-
komitemi cudzoziemcami, którzy się na niem
zauydowali, byli: Xięże Broglio i Baron
Stael, syn sławnej autorki. Pokazano 7 sy-
nów naczelników i Ministrów Króla Madaga-
skarskiego, przestanych na naukę do Londy-
nu, aby za powrotem do oyczyzny mogli iey
być użytecznemi. Na utrzymanie każdego z
nich wyznaczył Rząd 50 funtów szterlingów

(500 ZR.) rocznie. Pan Wilberforce w
wypowiednym głosie wystawił mylnosc tego zda-
nia, iż niższa klasa ludu nie powinna mieć
żadney nauki, aby nie była zbyt rozumną. Twier-
dził owszem, iż majątni powinni starać się o
potrzeby fizyczne i umysłowe bliźnich swoich.
Xięże Sussex ubolewał, iż podobne towarzy-
stwa we Włoszech i Francyi, nie uczyni-
ły dalszych postępów; wynurzył oraz nadzieję,
że i w innych kraiach dana będzie większa
bacznosc na wychowanie młodzieży. Pan Sch-
abe, Pastor kościoła Niemieckiego, zapewnił,
iż Rządy Niemieckie nie są obojętne na oświa-
tę młodzieży.

Hrabia Liverpool dał w Izbie Wyz-
szęży żądane od Hrabiego Darnley objaśnie-
nie względem panującego w Irlandyi głodu
i użytych ze strony Rządu zaradczych środków.
Oświadczył, iż Wice-Król tameczny zaraz po
przybyciu swoim skazał spisać zapasy zboża,
rozdawać zboże do siewu, i zwrócił uwagę
Rządu na brak żywności. Rząd nie mało już
od Stycznia uczynił i znalazł dzielną pomoc
w powszechny czułości przez zbierane skład-
ki. — Margrabia Landsdown wspomniat o
wniosku, który wkrótce ma być podany w
Izbie Niższey, aby więcey pieniędzy mo-
gło się rozchodzić w Irlandyi.

Wyspy Jońskie.

Podług wiadomości z Korfu z dnia 25.
Kwietnia, akt Parlamentowy stanowi następujące
kary za nadwreżenie neutralności Jońskiej:
1) Poddani tych Państw, którzy do wojny w
Peloponezie, Epirze lub na innych wyp-
spach toczący się, na korzyść któreykolwiek ze
stron wojniących należeli, lub jeszcze należą,
z wysp Jońskich na zawsze są wygnani. 2)
Ich majątek na Skarb zabiera się. 3) Jeżeli się
w ręce Rządu dostaną, kara na nich podług sto-
sownych ustaw karnych wymierzona będzie.
4) Prawo to skutkować ma na Jończyków wal-
czących w Epirze, we dni 20, na tych zaś,
którzy w Peloponezie lub w innych okoli-
cach walczą, we dni 40 od ogłoszoney na d.
7. Czerwca 1821 neutralności.

Zjednoczone Niderlandy.

Z Bruxelli d. 18. Maia. — Izba Depu-
towanych Niderlandzkich w Hadze przyjęła
d. 15. b. m. większością 54 kresek przeciwko
51 projekt do prawa stanowiącego podatek o-
sobisty.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy d. 3. Czerwca. — W Imie-

niu Najjaśniejszego Alexandra I. i t. d. Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu:

»Mając na względzie, aby fundusze własności publicznej w Województwach Kaliskiem i Mazowieckiem będące, nie poniosły uszczerbku przez krótki do appellowania termin od decyzji Komisji hipotecznych, iaki w artykule 5. postanowienia z dnia 22. Stycznia r. b. dozwolonym został; w uzupełnieniu zatem postanowienia dopiero wzmiankowanego, obeymującego przepisy względem appellacji od decyzji bądź Komisji hipotecznych, bądź Wydziałów Sądowych; na przełożenie Komisjii Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, i po wysłuchaniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stano- wiemy:»

»Artykuł 1. Czas odwołania się od decyzji Komisji hipotecznych dozwolony artykułem 1 postanowienia z d. 22. Stycznia r. b. przedłuża się dla Prokuratury Jeneralnej co do Województwa Mazowieckiego, do dnia 1. Sierpnia b. r., a co do Województwa Kaliskiego aż do dnia 1. Listopada bieżącego roku, czy to Prokuratury Jeneralnej, czyli strony prywatnej przeciw Prokuratury Jeneralnej appellować będą.«

»Art. 2. W przypadkach odwołania się od decyzji Komisji hipotecznych, w rzeczonych dwóch Województwach, w terminie przez artykuł powyższy dozwolonym, Sąd na żądanie Prokuratury Jeneralnej winien udzielić jednę sześciomiesięczną dylacją, czy to Prokuratury Jeneralnej jako strony appellującej, czyli też jako zaappelowana czynić będzie.«

»Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczonem będzie, Komisjii Rządowej Sprawiedliwości polecamy.«

»Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 30. Kwietnia 1822. r.«
(podp.) *Szajczek.*«

Z Warszawy d. 4. Czerwca. — Najjaśniejszy Cesarz i Król Dekretem Swym z dnia

2. (14.) Maia 1822 najjaśniejszy mianował i czył Senatorami Kasztelanami Królestwa Polskiego: JW W. Józefa Hrabie Ossolińskiego, byłego Kasztelana; Szymona Wiszniewskiego, byłego Prezesa Sądu Appellacyjnego; Adama Bronikowskiego, byłego Pości Powiatu Konińskiego; i Dawida Oebzelwitz, Pości Powiatu Krakowskiego. Ozdobieni zostali Orderem Ś. Stanisława IVtej klasy: JPP. Skwariski, Szuwaliski, Kramer i Gutkowski, Assessorowie Izby Obrachunkowej.

R o s s y i a.

Z Petersburga d. 9. Maia v. s. — W najwyższych ukazach, z podpisem własnoręcznym J. C. Mości, wydanych d. 18. Marca 1822 roku wyrażono:

W iszym. Do Jego Cesarzkiej Wysokości Cesarzewica:

»Chcąc, ażeby wszystkie działania ku kształceniu wychowującej się do służby wojskowej młodzieży, jednaki miały kierunek, uznałem za pożyteczną poddać Waszjej Cesarzkiej Wysokości Cesarzkie Liceum Carsko-Sielskie, z będącą przy niem pensją, z których pewna część wychowawców do tego rodzaju służby wchodzi. Zakłady te zostawiając w swem urządzeniu, rozkazałem Ministrowi Spraw Duchownych i Narodowego Oświecenia, zdać głównemu Dyrektorowi korpusów paziów i kadetów, Jenerał Adjutantowi Hrabii Konownicowi, któremu dla zyskania czasu, rozkaz ten objawiony będzie przez Naczelnika Głównego Moiego sztabu.«

W 2gim. Do Pana Ministra Spraw Duchownych i Narodowego Oświecenia:

»Uznając za pożyteczne Cesarzkie Liceum Carsko-Sielskie, pensją przy niem będącą, poddać Jego Cesarzkiej Wysokości Cesarzewicowi, rozkazuję wam oddać zakłady pod wiedzę Głównego Dyrektora korpusów paziów i kadetów, Jenerał Adjutanta, Hrabii Konownicyna. Kopia rozkazu, danego prze Mnie w tej rzeczy do Jego Cesarzkiej Wysokości Cesarzewica, tu się załącza.«

Na Gazetę Lwowską, t. i. Wiadomości polityczne i Rozmaitości z Dodatkiem przyjmuje się prenumerata od 1go Lipca do końca Grudnia za 4 ZR W. W. lub 9 ZR. 36 kr. M. K. — Prenumeratę przyjmuje C. K. Zwierzchny Urząd poczty Lwowski i wszystkie C. K. Urzędy pocztowe prowincyjne.
PP. Prenumeratorem raz za gazetę najdalej do d. 24. b. m. zamówić, by po dług tego można iey nakład urządzić.